

P. Branko Petauer OCist

Fatimska pastirčka nas učita živeti

Šmarnice za odrasle

SŠK-SKU

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

CELJE - LJUBLJANA

Vsebina

Letošnjim fatimskim šmarnicam na pot • 7

1. Pastirčka - naša učiteljca • 9
2. Gospod, naredi iz mene svetnika • 11
3. Živahen in ponižen fantič • 13
4. Frančišek je ljubil naravo • 15
5. Jacinta bi kar plesala • 17
6. Ali bomo videli Jezusa? • 19
7. Naš ubogi Gospod! • 21
8. Rada bi prejela Jezusa • 23
9. Skriti Jezus, rada te imam! • 25
10. Kot Jezus na podobici • 27
11. Ob njem čutiš nekaj posebnega! • 29
12. Angel se jim je prikazal • 31
13. Prejeli so mistično obhajilo • 33
14. Evharistija in molitev nas združujeta z Bogom • 35
15. Marijina prikazovanja so spremenila pastirčke • 37
16. Žrtve niso bile samo v besedah • 39
17. Videnje pekla jih je zaznamovalo • 41
18. Pripravljene trpeti • 43
19. Ljubezen do Marijinega Srca • 45
20. Molitev rožnega venca • 47
21. Sadovi njihovih molitev • 49

22. Kako se je Jacinta znala žrtvovati • 51
23. Frančišek je želel tolažiti Gospoda • 53
24. Frančiškova zadnja spoved • 55
25. Frančiškovo slovo • 57
26. Marija je še večkrat obiskala Jacinto • 59
27. V zavetišču Naše Gospe čudežev • 61
28. Zavestna odločitev za žrtve • 63
29. Preroške napovedi male pastirice • 65
30. V krsti je bila kakor angelček • 67
31. Sveta pastirčka za nas trkata na ljubeče Božje Srce • 69

Literatura • 71

Letošnjim fatimskim šmarnicam na pot

Lansko leto smo obhajali stoletnico fatimskih dogodkov. Leto prej je romala po slovenskih župnijah fatimska Marija romarica in posredovala obilje Božjih darov. Tudi lani nas je za kratek čas obiskala in 14. oktobra 2017 ob starodavnem samostanu v Stični združila slovenske in hrvaške kristjane v skupnem slavljenju stoletnice milostnih fatimskih dogodkov. Kot skrbna in ljubeča mati obeh narodov je nebeška Gospa nam, zemeljskim romarjem, pokazala pot upanju za prihodnost.

O Fatimi je bilo že veliko napisanega. Marsikje so že brali fatimske šmarnice za otroke, čemu ponovno šmarnice o Fatimi? Gre za poudarek novega dejstva: papež Frančišek je na fatimski dan, 13. maja 2017, ob praznovanju stoletnice, razglasil prav v Fatimi bl. Frančiška in bl. Jacinto Marto za svetnika vesoljne Cerkve. To sta najmlajša svetnika, ki nista mučenca. Šmarnice, ki so zdaj za odrasle, govorijo o obeh najmlajših svetnikih, o vsem drugem – največ o najstarejši vidkinji Luciji – pa le toliko, kolikor je potrebno, da bolje razumemo njuno življenje. Koristne bodo tudi zato, da ne bomo pozabili na naročila angela miru in fatimske Gospe. Že naslov *Fatimska pastirčka nas učita živeti* nam pove, da je poudarek šmarnic prav na življenjskem zgledu, ki nam ga dajeta sveta pastirčka Frančišek in Jacinta Marto. To sta dve novi mladiki prav po novih svetnikih vedno mlade in vedno nove svete Kristusove Cerkve.

Zelo pomembno naročilo je dala Kraljica svetega rožnega venca fatimskim pastirčkom pri zadnjem prikazanju, 13. oktobra 1917: »Še naprej vsak dan molite rožni venec!« Oba otroška svetnika sta ga vsak dan zvesto in v obilju izpolnjevala. Njuna mati je povedala, da

sta v bolezni, ko je težje moliti, zmolila tudi po sedem do osem rožnih vencev na dan. Bog daj, da bi bil vsaj delček te gorečnosti tudi v nas!

Pisca letošnjih šmarnic, p. Branka Petauerja, stiškega meniha, bralci že dobro poznajo, saj je napisal že več duhovnih knjig, lani tudi večernice pri Celjski Mohorjevi družbi. Pri pisanju šmarnic je povzel glavne značilnosti obeh novih svetnikov. Naj postaneta naša učitelja v življenju, kakor je p. Branko zaželel na prvi dan šmarnic.

Stična, na praznik Brezmadežne l. 2017

P. Anton Nadrah OCist

1. MAJ

Pastirčka – naša učitelja

Letošnje šmarnice nam pripovedujejo o fatimskih pastirčkih. Mogoče se bo komu porodilo vprašanje: »Pa zakaj spet o Fatimi? Ali ni bilo tega branja dovolj že v preteklih dveh letih?«

Razlog, da pišem o fatimskih pastirčkih, je v tem, da sta bila Frančišek in Jacinta 13. maja preteklega leta povzdignjena k časti oltarja kot svetnika. S tem smo dobili najmlajša svetnika, ki nista mučenca, kar jih pozna vesoljna Cerkev. Veliko nam lahko povesta. Lahko postaneta naša učitelja v življenju.

Otroke pogosto preslišimo, pa bi nas lahko marsičesa naučili. Puščamo jih ob strani in mislimo, da nam nimajo kaj povedati. Vendar prav iz otroških ust večkrat pridejo besede, ob katerih ostrmimo. Sprašujemo se, kako more otrok kaj takega izreči. Ne pozabimo na Jezusa, kako lep odnos je imel do otrok.

O Jezusovem srečanju z otroki nam pripovedujejo trije evangelisti. Matej je takole zapisal: »Prinašali so mu otroke, da bi se jih dotaknil, učenci pa so jih grajali. Ko je Jezus to videl, je postal nejevoljen in jim je rekel: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo. Resnično, povem vam: Kdor ne sprejme Božjega kraljestva kakor otrok, nikakor ne pride vanj.« In objel jih je, položil nanje roke in jih blagoslavljal« (Mt 10,14-16).

Tudi apostoli so čutili podobno kot mnogi odrasli, češ da otroci ne spadajo v resno odrešensko delo, saj ne razumejo, kaj je Božje kraljestvo. Jezus pa je apostole nekoliko nejevoljen pokaral in jim povedal, da prav otroci spadajo v Božje kraljestvo, ker ga sprejemajo z otroško preprostostjo. Otroke in otroško sprejemanje odrešenja jim je postavil celo za zgled.

Jezus bi tudi danes ravnal enako. Naj nam spregovorita fatimska pastirčka. Čeprav sta svoji življenji dopolnila v malo letih, sta bila v odnosu do Jezusa zelo odrasla in zrela. Njuni življenji sta bili kot sveči, ki sta se použivali za Gospoda. Čeprav sta hitro dogoreli, sta vendar močno ogrevali in osvetljevali svojo okolico.

S tem ko jima je Cerkev priznala junaško stopnjo kreposti in svetost, je dokazano, da njuni življenji svetita še danes. Svetita nam, ki smo v veliki meri izgubili občutek za Božjo bližino. S svojo otroško preprostostjo nam pripovedujeta o odnosu do Jezusa in Marije. Govorita nam o mnogih področjih krščanskega življenja, na katera smo nekoliko pozabili.

Pastirčka sta nam lahko tudi učitelja v vztrajni molitvi. Koliko ur sta na paši skupaj s pastirico Lucijo preklečala v molitvi! Na koncu so bili vsi trije že skoraj brez moči, a so v molitvi še naprej vztrajali.

10

Jacinta in Frančišek sta imela tudi zelo izostren čut za greh. Skrbno sta se izogibala vsakemu dejanju, ki bi bilo grešno. Zadoščevala sta za grešnike in namesto njih delala pokoro. V vsem tem sta nam zgovoren zgled. Zakaj naj bi človek zadoščeval za tuje grehe? To besedo smo celo črtali iz našega besednega zaklada. Čudno, kajne? Zato potrebujemo učitelje, ki nam bodo spet pomagali pravilno uravnati naše krščansko življenje. In kdo nam lahko bolje pomaga, če ne prav svetniki? Zato bomo radi s srcem prisluhnili najmlajšima svetnikoma, Jacinti in Frančišku. Veliko nas lahko naučita.

Fatimska Gospa, Kraljica svetega rožnega venca, prosi za nas!

15. MAJ

Marijina prikazovanja so spremenila pastirčke

Fatimski pastirčki so bili odprti za Božje delovanje. Že prikazanje angela jih je zelo spremenilo. To, kar jim je naročil angel, so vzeli popolnoma zares. Molili so molitvi, ki ju jih je naučil angel, in se trudili, da so delali žrtve v zadoščenje, ker so ljudje Boga z grehi tako žalili. Angel je v njihovih srcih vzbudil še večjo ljubezen, saj so začutili, da Bogu ni vseeno, kako živijo ljudje.

Še večji vpliv nanje so imela Marijina prikazovanja. Na prvem mestu moramo omeniti navdušenje nad Gospo. Bila je tako lepa, da jih je čisto prevzela. Pa čisto domača, nič se je niso bali. Lucija jo je sproščeno spraševala in se z njo pogovarjala. Iz otrok resnično sije preprosta iskrenost in nedolžnost.

Marija jih je že pri prvem prikazanju prosila, da bi se žrtvovali za grešnike in njihovo spreobrnjenje. Lucija takole posreduje Marijino prošnjo:

»Ali se hočete darovati Bogu, da boste prenašali vse trpljenje, ki vam ga bo poslal, v zadoščenje za grehe, s katerimi ga ljudje žalijo, in kot prošnjo za spreobrnjenje grešnikov?«

»Da, hočemo.«

»Morali boste veliko trpeti, toda Božja milost bo vaša moč.«

Ko je izgovorila te zadnje besede, je prvič razprostrla roke in na nas razlila zelo močno luč, ki je izhajala kakor odsev iz njenih dlani. Ta luč je prodrla v naša srca in v najgloblje globine naših duš. Videli smo sami sebe v Bogu, ki je bil ta luč, in sicer mnogo jasneje, kakor se vidimo v najboljšem ogledalu. Tedaj smo po notranjem nagibu, ki nam je bil tudi dan, padli na kolena in od srca ponavljali:

»Presveta Trojica, molim te. Moj Bog, moj Bog, ljubim te v Najsve-
tejšem zakramentu.«

Po nekaj trenutkih je naša Gospa dodala:

**»Molíte vsak dan rožni venec, da boste izprosili svetu mir in
konec vojne.««**

Božja milost je v njih tako obilno delovala, da so Marijino prošnjo
razumeli. In od takrat so veliko molili.

Lucija poroča, da so že od začetka, ko so začeli skupaj pasti, mo-
lili, tudi rožni venec. A njihova molitev je bila površna. Precej so jo
tudi krajšali. Število zdravamarij večinoma ni bilo za polno desetko
in izpuščali so besede. Molitev so krajšali zato, da so lahko imeli
več časa za igro.

Marijina prikazovanja so jim pomagala razumeti, da je molitev
veliko več kot zgolj brbljanje nekih besed. V molitvi so začutili Božjo
bližino. Razodeta jim je bila tudi moč molitve, ki lahko obrne celo tok
zgodovine. Po Marijinem zagotovilu je v molitvi rožnega venca tako
velika moč, da bi z njim lahko izprosili mir in konec vojne.

Pastirčki so se začeli umikati v zakotne kraje, da so lahko več
molili. Omejili so celo igro in drug drugega spodbujali k molitvi in
žrtvam za spreobrnjenje grešnikov ter k zadoščevanju za njihove grehe.

Okoli pasu so si celo navezali grobe vrvi, da jih je »žrlo« in bolelo.
Vse so mirno trpeli in bolečine darovali Jezusu v namene, za katere
jih je prosila nebeška Gospa.

Starši so jim vsak dan dali malico, da ne bi bili lačni. Pastirčki
pa so pogosto kruh dali ovcam ali ubogim otrokom in sami trpeli
lakoto ter se tako žrtvovali za uboge grešnike.

Fatimska Gospa, Kraljica svetega rožnega venca, prosi za nas!